

ת"פ 231/06 - מ.ס. פינוי אשפה בע"מ, מאיר זבאן נגד מדינת ישראל - המשרד לאיכות הסביבה

בית משפט השלום בקריית גת

07 ספטמבר 2015

ת"פ 231-06 המשרד לאיכות הסביבה/שלומציון נ' מ.ס. פינוי אשפה בע"מ ואח'
בפני כב' השופט איל באומגרט

מספר בקשה: 18

המבקשים

1. מ.ס. פינוי אשפה בע"מ

2. מאיר זבאן (סבן)

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - המשרד לאיכות הסביבה

החלטה

לפני בקשה להורות על עיכוב ביצוע גזר דין שהשית על המבקשת 1 קנס כספי בשיעור של 65,000 ₪ ואילו על המבקש 2 קנס כספי בשיעור של 45,000 ₪. יובהר כבר עתה כי תשלום הקנס חולק לתשלומים.

בקציר האומר יסופר כי נגד הנאשמים הוגש כתב אישום בגין עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, עבירות בניגוד לסעיפים 2, 3 ו- 15 לחוק לשמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984.

ערעור שהוגש על הכרעת הדין המזכה של בית משפט זה התקבל על ידי כב' בית המשפט המחוזי בבאר שבע שהורה לבית משפט זה לגזור את הדין. כך נעשה.

המבקשים טוענים כי בכוונתם לערער הן על הכרעת הדין והן על הרכיב העונשי. לטענתם, הרכיב העונשי הינו חמור ויש בהכרעת הדין המרשיעה כדי לפגוע בפרנסתם. בכתבי הטענות שהגישו המבקשים בבקשה זו הם מלינים על הכרעת הדין המרשיעה שכאמור יצאה מלפני כב' בית המשפט המחוזי והם מוספים וטוענים כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין טובים.

עוד טוענים המבקשים כי סיכויי השיקום שלהם טובים וייגרם להם נזק כבד באם לא יעוכב ביצועו של גזר הדין.

לשיטת המשיבה דין הבקשה להידחות שכן אין היא מגלה טעמים של ממש. המשיבה מפנה לכלל לפיו יש לבצע פסק דין בסמוך להינתנו, קל וחומר כאשר עסקין ברכיב כספי שאם ישונה ניתן להחזיר את המצב לקדמותו. עוד טוענת המשיבה כי המבקשים לא הוכיחו כי מצבם הכספי אינו מאפשר להם לשלם הקנס.

לאחר בחינת טיעוני הצדדים, דין הבקשה להידחות. אלו הם הנימוקים:

המלומד קדמי בספרו סדר הדין בפלילים, חלק שלישי מהדורת 2003 בעמ' 1251 ואילך מסביר כי הכלל הינו שריצוי העונש הוא עם מתן פסק הדין. החריג הוא כאשר הכרעת הדין או גזר הדין אינם עומדים במבחן הביקורת ו"על המערער להראות כי נגרם לו "עיוות בולט" או כי יש סיכוי "בולט לעין" לזכות בערעורו..."

ומוסיף המלומד קדמי כי אין בעצם הגשת הערעור כדי להצדיק עיכוב ביצוע גזר הדין ואל לו לבית המשפט להרבות בשימוש בסמכות הדחייה אלא במקרים חריגים, ובהם נסיבות אישות כבדות משקל.

במקרה דנן הכרעת הדין יצאה מלפני כב' בית המשפט המחוזי וברי שבית משפט זה אינו רשאי להידרש לסיכויי הערעור מה גם שהמדובר "בגלגול שלישי" שהרי הערעור הינו לכב' בית המשפט העליון.

לא זו אף זו, המבקשים עשו במהלך השנים שחלפו מאז הגשת כתב האישום כל שלאל ידיהם כדי לדחות, לעכב ולהשהות את ברור הדין כך שאין הם יכולים לרוחץ בניקיון כפיים.

המדובר בגזר דין כספי שלפנים משורת הדין חולק לתשלומים. הנאשמים אף בטיעוניהם לעונש וגם עתה טוענים בעלמא לעניין הכבדה ללא כל שמץ של ראייה לכך. כך גם לעניין סיכויי השיקום. יתרה מזו, כאשר עסקינן בגזר דין כספי מן המפורסמות שכלל שערכאות הערעור תתערבנה בו, ניתן יהיה להחזיר את המצב לקדמותו.

משכך, כאמור הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.